

Rolnummer 6617
Arrest nr. 79/2017 van 15 juni 2017

A R R E S T

In zake : de prejudiciële vraag betreffende artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek, gesteld door de Politierechtbank Henegouwen, afdeling Bergen.

Het Grondwettelijk Hof,

samengesteld uit de voorzitters J. Spreutels en E. De Groot, en de rechters L. Lavrysen, A. Alen, J.-P. Moerman, E. Derycke en F. Daoût, bijgestaan door de griffier F. Meersschaut, onder voorzitterschap van voorzitter J. Spreutels,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

* *

I. *Onderwerp van de prejudiciële vraag en rechtspleging*

Bij vonnis van 10 november 2016 in zake de Franse Gemeenschap tegen de nv « Ethias », waarvan de expeditie ter griffie van het Hof is ingekomen op 20 februari 2017, heeft de Politierechtbank Henegouwen, afdeling Bergen, de volgende prejudiciële vraag gesteld :

« Is artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek, in zoverre het in die zin wordt geïnterpreteerd dat het de Franse Gemeenschap, handelend in haar hoedanigheid van openbare werkgever, de mogelijkheid biedt terugbetaling te verkrijgen van de volledige bezoldiging en van de lasten die zijn geheven op de bezoldiging van een van haar personeelsleden tijdens diens afwezigheden ingevolge een ongeval dat aan de fout van een derde te wijten is, omdat zij diens arbeidsprestaties niet als tegenprestatie heeft kunnen genieten, maar dat het de Franse Gemeenschap, handelend in de hoedanigheid van subsidiërende overheid, niet de mogelijkheid biedt de terugbetaling van diezelfde bedragen te verkrijgen, in strijd met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet en, in voorkomend geval, met artikel 24 van de Grondwet, in zoverre in beide gevallen de betaling van die bezoldiging voor rekening is van de Franse Gemeenschap ? ».

Op 8 maart 2017 hebben de rechters-verslaggevers J.-P. Moerman en A. Alen, met toepassing van artikel 72, eerste lid, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, het Hof ervan in kennis gesteld dat zij ertoe zouden kunnen worden gebracht voor te stellen het onderzoek van de zaak af te doen met een arrest gewezen op voorafgaande rechtspleging.

De Franse Gemeenschap (vertegenwoordigd door haar Regering, in de persoon van haar minister-president), bijgestaan en vertegenwoordigd door Mr. M. Wolter, advocaat bij de balie te Brussel, heeft een memorie met verantwoording ingediend.

De bepalingen van voormelde bijzondere wet van 6 januari 1989 met betrekking tot de rechtspleging en het gebruik van de talen werden toegepast.

II. *De feiten en de rechtspleging in het bodemgeschil*

Op 24 november 2011, terwijl zij te voet van het werk terugkeert, is een door een door de Franse Gemeenschap gesubsidieerde onderwijsinstelling tewerkgestelde leerkracht het slachtoffer van een verkeersongeval dat is veroorzaakt door een motorvoertuig. Door haar verwondingen is zij gedurende een bepaalde tijd arbeidsongeschikt. De eigenaar van het voertuig dat door de voor het ongeval aansprakelijke persoon wordt bestuurd, is gebonden door een verplichte verzekeringsovereenkomst inzake burgerrechtelijke aansprakelijkheid die met de nv « Ethias » is gesloten.

Bij een op 8 september 2015 ingestelde vordering verzoekt de Franse Gemeenschap de Politierechtbank Henegouwen die verzekeraar te veroordelen tot het betalen van de weddetoelagen die de eerstgenoemde ten voordele van de leerkracht heeft moeten storten tijdens diens arbeidsongeschiktheid, zonder de arbeidsprestaties van die leerkracht als tegenprestatie te kunnen genieten. De Franse Gemeenschap baseert haar vordering op artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek, wetsbepaling die, volgens de nv « Ethias », te dezen haar veroordeling tot de vergoeding van de schade die de Franse Gemeenschap zou hebben geleden niet mogelijk maakt.

Omdat zij van oordeel is dat de interpretatie van die bepaling die de nv « Ethias » verdedigt, afbreuk zou kunnen doen aan het gelijkheidsbeginsel, acht de Rechtbank het opportuun aan het Hof de door de Franse Gemeenschap gesuggereerde prejudiciële vraag, die hiervoor is weergegeven, te stellen.

III. *In rechte*

- A -

De Franse Gemeenschapsregering is, zoals de rechters-verslaggevers, van mening dat op de prejudiciële vraag een soortgelijk antwoord moet worden gegeven als het antwoord dat het Hof heeft gegeven op de eerste vraag waarop het heeft geantwoord bij het arrest nr. 7/2017, aangezien die twee vragen in essentie identiek zijn.

- B -

B.1. Artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek bepaalt :

« Elke daad van de mens, waardoor aan een ander schade wordt veroorzaakt, verplicht degene door wiens schuld de schade is ontstaan, deze te vergoeden ».

B.2. Uit de motivering van de verwijzingsbeslissing blijkt dat het Hof wordt verzocht uitspraak te doen over de bestaanbaarheid van die wetsbepaling met de artikelen 10, 11 en 24, § 4, van de Grondwet doordat zij een verschil in behandeling zou invoeren tussen, enerzijds, de Franse Gemeenschap, handelend in de hoedanigheid van inrichtende macht van een onderwijsinstelling en, anderzijds, de Franse Gemeenschap, handelend in de hoedanigheid van subsidiërende overheid van een dergelijke instelling, in zoverre het slechts in haar eerste hoedanigheid zou zijn dat zij bij de schuldige derde die aansprakelijk is voor een aan een leerkracht veroorzaakt ongeval op de weg naar en van het werk, de terugbetaling zou kunnen verkrijgen van de bezoldiging en van de daarmee verbonden lasten die ten voordele van die leerkracht zijn betaald tijdens diens periodes van afwezigheid die verbonden zijn met de arbeidsongeschiktheid als gevolg van dat ongeval.

B.3.1. Artikel 10 van de Grondwet bepaalt :

« Er is in de Staat geen onderscheid van standen.

De Belgen zijn gelijk voor de wet; zij alleen zijn tot de burgerlijke en militaire bedieningen benoembaar, behoudens de uitzonderingen die voor bijzondere gevallen door een wet kunnen worden gesteld.

De gelijkheid van vrouwen en mannen is gewaarborgd ».

Artikel 11 van de Grondwet bepaalt :

« Het genot van de rechten en vrijheden aan de Belgen toegekend moet zonder discriminatie verzekerd worden. Te dien einde waarborgen de wet en het decreet inzonderheid de rechten en vrijheden van de ideologische en filosofische minderheden ».

Het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie sluit niet uit dat een verschil in behandeling tussen categorieën van personen wordt ingesteld, voor zover dat verschil op een objectief criterium berust en het redelijk verantwoord is.

Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld rekening houdend met het doel en de gevolgen van de betwiste maatregel en met de aard van de ter zake geldende beginselen; het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie is geschonden wanneer vaststaat dat er geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel.

B.3.2. Artikel 24, § 4, van de Grondwet bepaalt :

« Alle leerlingen of studenten, ouders, personeelsleden en onderwijsinstellingen zijn gelijk voor de wet of het decreet. De wet en het decreet houden rekening met objectieve verschillen, waaronder de eigen karakteristieken van iedere inrichtende macht, die een aangepaste behandeling verantwoorden ».

Die bepaling vestigt, op het vlak van onderwijs, het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie dat is afgeleid uit de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

Aangezien de Franse Gemeenschap noch een leerling of student, noch een ouder, personeelslid of onderwijsinstelling in de zin van artikel 24, § 4, van de Grondwet is, zou aan die bepaling geen afbreuk kunnen worden gedaan door een verschil in behandeling tussen twee hoedanigheden van de Franse Gemeenschap.

B.4.1. Artikel 25 van de wet van 29 mei 1959 « tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving », gewijzigd bij artikel 4, 2°, van het koninklijk besluit nr. 413 van 29 april 1986 « houdende bepaling van de werkingsmiddelen voor het Rijksonderwijs en van de werkingstoelagen aan het gesubsidieerd onderwijs » en bij artikel 46 van het decreet

van de Franse Gemeenschap van 4 februari 2016 « houdende verschillende bepalingen inzake onderwijs », bepaalt :

« De kosten van het onderricht, verstrekt in de inrichtingen of afdelingen van inrichtingen voor onderwijs, tot stand gebracht door openbare en private personen, vallen ten laste van de inrichtende machten.

Aan de inrichtingen of afdelingen van onderwijs voor kleuter-, lager of secundair niveau, aan de inrichtingen voor onderwijs voor sociale promotie en aan de inrichtingen voor secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan, die bedoeld worden in artikel 24 en die aan de bij wet en verordening gestelde voorwaarden voldoen, verleent de Staat evenwel :

a) Weddetoelagen;

b) Werkingstoelagen ».

B.4.2. Artikel 26 van de wet van 29 mei 1959 bepaalt :

« Onverminderd de bepalingen van artikel 38 van deze wet, zijn de inrichtende machten van de gesubsidieerde inrichtingen gehouden aan hun lekenpersoneel, bedoeld in artikel 27, bezoldigingen te verlenen, die ten minste gelijk zijn aan de weddetoelagen die door de Staat voor de betrokkenen worden toegekend ».

B.4.3. Artikel 27 van de wet van 29 mei 1959, vervangen bij artikel 6 van de wet van 11 juli 1973 « houdende wijziging van de wet van 29 mei 1959 betreffende het bewaarschoolonderwijs, het lager, middelbaar, normaal-, technisch, kunst- en buitengewoon onderwijs » en vervolgens gewijzigd bij artikel 59 van de wet van 1 augustus 1985 « houdende fiscale en andere bepalingen » en bij artikel 4 van het decreet van de Franse Gemeenschap van 16 april 1991 « tot wijziging van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving in verband met het onderwijs voor sociale promotie », bepaalt :

« § 1. Weddetoelagen worden verleend voor de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel en voor de leden van het opvoedend hulppersoneel.

Zij kunnen verleend worden aan de categorieën van leden van het administratief personeel die door een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit zijn vastgelegd.

Zij worden niet verleend voor het personeel van internaten andere dan de tehuizen voor kinderen wier ouders geen vaste verblijfplaats hebben. Het opvoedend hulppersoneel van de scholen, benoemd na 31 augustus 1985, mag echter geheel of gedeeltelijk tewerkgesteld worden in het gesubsidieerd internaat dat aan de school of scholengroep verbonden is, terwijl het opvoedend hulppersoneel van het internaat geheel of gedeeltelijk mag ingezet worden in

de school of groep van scholen waaraan het verbonden is bijaldien het voldoet aan de vereiste voorwaarden.

De te subsidiëren prestaties worden vastgesteld overeenkomstig de normen die voor hetzelfde onderwijsniveau en hetzelfde onderwijstype in het rijksonderwijs gelden.

§ 2. In het buitengewoon onderwijs worden evenwel ook weddetoelagen toegekend aan het medisch, paramedisch, psychologisch en sociaal personeel, overeenkomstig de normen toepasselijk op de verschillende types van het door de Staat georganiseerd buitengewoon onderwijs, of overeenkomstig andere door de Koning vastgestelde normen indien het een type van buitengewoon onderwijs betreft dat niet door de Staat georganiseerd is.

§ 3. In het onderwijs voor sociale promotie van stelsel 1 worden weddetoelagen aan deskundigen toegekend ».

B.4.4. Artikel 29 van de wet van 29 mei 1959, vervangen bij artikel 8 van de wet van 11 juli 1973, bepaalt :

« De weddetoelage is gelijk aan de met de verschillende vergoedingen verhoogde wedde waarop betrokkene, overeenkomstig zijn bekwaamheidsbewijzen recht zou hebben indien hij tot het personeel van het Rijksonderwijs behoorde.

De Koning bepaalt de wijze waarop de weddetoelagen worden vastgesteld voor de personeelsleden met gelijkwaardige bekwaamheidsbewijzen alsmede voor de personeelsleden van een inrichtingstype dat niet door het Rijk georganiseerd wordt ».

B.4.5. Artikel 36, § 1, van de wet van 29 mei 1959, gewijzigd bij artikel 4, 2°, van het koninklijk besluit nr. 413 van 29 april 1986, bij artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 447 van 20 augustus 1986 « tot wijziging van het artikel 36 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving » en bij artikel 105 van het decreet van de Franse Gemeenschap van 1 februari 1993 « houdende het statuut van de gesubsidieerde personeelsleden van het gesubsidieerd vrij onderwijs », bepaalt :

« De werkingstoelagen worden uitbetaald aan de inrichtende macht van elke school.

De Staat betaalt de weddetoelagen rechtstreeks en maandelijks aan de leden van het personeel van de gesubsidieerde inrichtingen. Te dien einde kan de Minister van Openbaar Onderwijs hen verplichten, op hun naam een postcheckrekening te openen.

De regel van directe betaling van de weddetoelagen is niet toepasselijk op het kloosterlingenpersoneel dat in gemeenschap leeft, evenmin als op toevallige les- en voordrachtgevers ».

B.5. Artikel 14, § 3, van de wet van 3 juli 1967 « betreffende de preventie van of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector », dat opnieuw is opgenomen bij artikel 69 van de wet van 20 december 1995 « houdende fiscale, financiële en diverse bepalingen » en vervolgens is gewijzigd bij artikel 5 van de wet van 20 mei 1997 « houdende diverse maatregelen inzake ambtenarenzaken », bepaalt :

« Toepassing van het bepaalde in deze wet brengt van rechtswege mede dat de hierboven bedoelde rechtspersonen of instellingen die de last van de rente dragen, in alle rechten, vorderingen en rechtsmiddelen treden welke het slachtoffer of zijn rechthebbenden, overeenkomstig § 1 mochten kunnen doen gelden tegen de persoon die verantwoordelijk is voor het arbeidsongeval of de beroepsziekte en zulks tot het bedrag van de renten en vergoedingen door deze bepaald en van het bedrag gelijk aan het kapitaal dat die renten vertegenwoordigt.

Bovendien treden de hierboven bedoelde rechtspersonen of instellingen die de last van de bezoldiging dragen van rechtswege in alle rechten, vorderingen en rechtsmiddelen die het slachtoffer overeenkomstig § 1 mocht kunnen doen gelden tegen de persoon die verantwoordelijk is voor het arbeidsongeval of de beroepsziekte tot het bedrag van de bezoldiging uitgekeerd gedurende de periode van tijdelijke ongeschiktheid.

Wat de personeelsleden betreft die bedoeld zijn in artikel 1, 5°, 6° en 7°, wordt de Gemeenschap of de Gemeenschapscommissie van rechtswege in de plaats gesteld tot beloop van de weddetoelage of van het loon, dat aan het slachtoffer tijdens de periode van tijdelijke ongeschiktheid uitbetaald wordt ».

B.6.1. Artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek verplicht degene die door zijn schuld aan een ander schade berokkent, die schade integraal te vergoeden, wat impliceert dat de benadeelde teruggeplaatst wordt in de toestand waarin hij zich zou hebben bevonden indien de daad waarover hij zich beklaat, niet was gesteld.

De overheid die, ingevolge de fout van een derde, wettelijk of reglementair ertoe gehouden is de wedde en de daarop rustende bijdragen door te betalen zonder arbeidsprestaties te ontvangen, is gerechtigd op schadevergoeding voor zover zij hierdoor schade lijdt. Het bestaan van een contractuele, wettelijke of reglementaire verplichting sluit niet uit dat schade in de zin van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek ontstaat, tenzij wanneer, blijkens de inhoud of de strekking van de overeenkomst, de wet of het reglement, de te verrichten uitgave of prestatie definitief voor rekening moet blijven van degene die zich ertoe heeft verbonden of die ze ingevolge de wet of het reglement moet verrichten (Cass., 7 november 2014, *Arr. Cass.*, 2014, nr. 679).

B.6.2. Wanneer de Franse Gemeenschap, in haar hoedanigheid van inrichtende macht en openbare werkgever, krachtens contractuele, wettelijke of reglementaire verplichtingen, aan haar personeelslid dat ingevolge een door een derde veroorzaakt ongeval op de weg naar en van het werk arbeidsongeschikt is, de bezoldiging en de lasten met betrekking tot die bezoldiging moet blijven betalen, zonder tegenprestaties van arbeid te ontvangen, heeft zij, met toepassing van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek, recht op een vergoeding voor die persoonlijke schade.

De vordering op grond van die bepaling biedt de Franse Gemeenschap, handelend in die hoedanigheid, de mogelijkheid om de terugbetaling te verkrijgen van het brutobedrag van die lonen, en niet alleen van het nettobedrag ervan, dat zij kan vorderen door de rechten van het slachtoffer uit te oefenen op grond van haar subrogatoire vordering (zie, bijvoorbeeld, Cass., 23 oktober 2013, *Arr. Cass.*, 2013, nr. 543; 4 februari 2014, *Arr. Cass.*, 2014, nr. 92).

B.7. Bij een arrest van 5 maart 2015 (*Arr. Cass.*, 2015, nr. 164) heeft het Hof van Cassatie geoordeeld :

« Het bestreden vonnis stelt vast dat ‘ [een] leerkracht [van] een instelling [die] tot het vrij, door de [Franse Gemeenschap] gesubsidieerd onderwijsnet behoort, het slachtoffer is geworden van een verkeersongeval op de weg naar en van het werk ’, dat ‘ het ongeval te wijten is aan een fout van [de] verzekerde [van de verweerster] ’, dat ‘ [de Franse Gemeenschap] het salaris van [het slachtoffer] heeft doorbetaald tijdens haar tijdvakken van tijdelijke ongeschiktheid ’, dat ‘ zij de terugbetaling ervan heeft gevorderd van [de verweerster] ’ en dat zij ‘ haar rechtsvordering tegen de verzekeraar van de voor het ongeval aansprakelijke persoon niet grondt op [artikel 14, § 3, van de wet van 3 juli 1967], dat een subrogatieregeling invoert, maar op artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek, en aldus de vergoeding van eigen schade vordert ’.

Het bestreden vonnis, dat overweegt dat ‘ niet de betaling van het loon [...] de eigen schade [vormt], maar het feit dat er voor die betaling geen tegenprestatie wordt ontvangen ’ en dat ‘ in deze zaak het slachtoffer een leerkracht van het gesubsidieerde net is, zodat de niet-ontvangen prestaties niet de [Franse Gemeenschap] maar de werkgever nadeel berokkenen ’, verantwoordt naar recht zijn beslissing dat ‘ [de Franse Gemeenschap] haar rechtsvordering in voorliggend geval niet mag gronden op artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek en dat zij zich enkel kan beroepen op het mechanisme van artikel 14 van de wet van 3 juli 1967 ’ ».

B.8. In die zin geïnterpreteerd dat het de Franse Gemeenschap niet het recht verleent om van de persoon die aansprakelijk is voor een ongeval op de weg naar en van het werk dat is veroorzaakt aan een leerkracht die in een door de Franse Gemeenschap gesubsidieerde

onderwijsinstelling werkt, de terugbetaling te verkrijgen van de weddetoelagen die die overheid aan die leerkracht heeft betaald tijdens zijn afwezigheden als gevolg van diens door het ongeval veroorzaakte arbeidsongeschiktheid, voert artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek een verschil in behandeling in tussen, enerzijds, de Franse Gemeenschap in haar hoedanigheid van subsidiërende overheid van een dergelijke instelling en, anderzijds, de Franse Gemeenschap die, in haar hoedanigheid van inrichtende macht van een onderwijsinstelling, met toepassing van dezelfde wetsbepaling en zoals aangegeven in B.6, het recht heeft om van de persoon die aansprakelijk is voor een ongeval op de weg naar en van het werk dat is veroorzaakt aan een leerkracht die in een dergelijke instelling werkt, de volledige terugbetaling te verkrijgen van de wedden die aan die leerkracht zijn betaald tijdens zijn afwezigheden als gevolg van zijn arbeidsongeschiktheid.

B.9.1. Hoewel zij niet de werkgever is van een leerkracht die een personeelslid is van een onderwijsinstelling die zij subsidieert, draagt de Franse Gemeenschap zijn bezoldiging, via de betaling van een weddetoelage, in ruil voor het werk dat hij verricht ten voordele van de in die instelling ingeschreven leerlingen en studenten. Dat werk is identiek aan het werk dat wordt verricht door het personeelslid van een door de Franse Gemeenschap ingerichte onderwijsinstelling, ten aanzien van wie zij als de werkgever wordt beschouwd, ten voordele van de in die laatste instelling ingeschreven leerlingen en studenten.

De gevolgen van de tijdelijke afwezigheid van een personeelslid, of het zijn ambt nu uitoefent in een door de Franse Gemeenschap gesubsidieerde instelling dan wel in een door haar ingerichte instelling, zijn identiek, zowel voor de leerlingen of de studenten als voor de directie en de andere personeelsleden van de betrokken instelling. De gevolgen zijn ook dezelfde voor de Franse Gemeenschap, met name in zoverre, indien de afwezigheid blijft duren en het personeelslid dat het slachtoffer is van het ongeval tijdelijk wordt vervangen, zij de aan de vervanger betaalde bezoldiging alsook de daarop geheven lasten moet dragen, ongeacht het betrokken soort van instelling.

B.9.2. In zoverre de Franse Gemeenschap, met toepassing van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek, het recht heeft om vergoeding te verkrijgen voor de schade die voortvloeit uit de betaling van de bezoldiging en van de daarop geheven lasten ten behoeve van een ambtenaar wiens afwezigheid op het werk voortvloeit uit een ongeval op de weg naar en van het werk dat door een derde is veroorzaakt, is het niet verantwoord hetzelfde recht niet

toe te kennen aan de Franse Gemeenschap wanneer zij, in haar hoedanigheid van subsidiërende overheid van het gesubsidieerd onderwijs, via de betaling van een weddetoelage de bezoldiging heeft gedragen van een personeelslid van een gesubsidieerde onderwijsinstelling dat om dezelfde reden afwezig is.

Het door de Franse Gemeenschap in haar hoedanigheid van werkgever geleden nadeel is immers identiek aan het nadeel dat zij lijdt in haar hoedanigheid van subsidiërende overheid. De omstandigheid dat de Franse Gemeenschap noch de inrichtende macht, noch de werkgever van het personeelslid van de gesubsidieerde onderwijsinstelling is, doet geen afbreuk aan het feit dat het de Gemeenschap is die de bezoldiging en de daarop geheven lasten heeft betaald zonder dat de prestaties die de tegenprestatie voor die bezoldiging uitmaken, werden verricht.

B.9.3. Ten slotte kan de in artikel 14, § 3, van de wet van 3 juli 1967 bedoelde subrogatie het in het geding zijnde verschil in behandeling niet verantwoorden, aangezien zij ook bestaat voor de Franse Gemeenschap, in haar hoedanigheid van werkgever, die, krachtens de in B.6.1 vermelde interpretatie van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek, ervoor kan kiezen de vergoeding van haar schade rechtstreeks dan wel via de subrogatoire weg te vorderen.

B.10. Artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek, in die zin geïnterpreteerd dat het aan de Franse Gemeenschap niet het recht verleent om van de persoon die aansprakelijk is voor een ongeval op de weg naar en van het werk van een leerkracht die in een door de Franse Gemeenschap gesubsidieerde onderwijsinstelling werkt, de terugbetaling te verkrijgen van de in de artikelen 25, 26, 27, 29 en 36, § 1, van de wet van 29 mei 1959 bedoelde weddetoelagen die die overheid aan die leerkracht is moeten blijven storten tijdens de periode van diens arbeidsongeschiktheid die door het ongeval is veroorzaakt, is niet bestaanbaar met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

B.11. Het Hof doet evenwel opmerken dat artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek in die zin kan worden geïnterpreteerd dat het dat recht aan de Franse Gemeenschap verleent.

In die interpretatie doet de in het geding zijnde wetsbepaling het in B.2 vermelde verschil in behandeling niet ontstaan.

Om die redenen,

het Hof

zegt voor recht :

- In die zin geïnterpreteerd dat het aan de Franse Gemeenschap niet het recht verleent om van de persoon die aansprakelijk is voor een ongeval op de weg naar en van het werk van een leerkracht die in een door de Franse Gemeenschap gesubsidieerde onderwijsinstelling werkt, de terugbetaling te verkrijgen van de in de artikelen 25, 26, 27, 29 en 36, § 1, van de wet van 29 mei 1959 « tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving » bedoelde weddetoelagen die aan die leerkracht zijn betaald tijdens zijn afwezigheden die voortvloeien uit diens arbeidsongeschiktheid die door dat ongeval is veroorzaakt, schendt artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

- In die zin geïnterpreteerd dat het aan de Franse Gemeenschap het recht verleent om van de persoon die aansprakelijk is voor een ongeval op de weg naar en van het werk van een leerkracht die in een door de Franse Gemeenschap gesubsidieerde onderwijsinstelling werkt, de terugbetaling te verkrijgen van de in de artikelen 25, 26, 27, 29 en 36, § 1, van de wet van 29 mei 1959 « tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving » bedoelde weddetoelagen die aan die leerkracht zijn betaald tijdens zijn afwezigheden die voortvloeien uit diens arbeidsongeschiktheid die door dat ongeval is veroorzaakt, schendt artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek de artikelen 10, 11 en 24, § 4, van de Grondwet niet.

Aldus gewezen in het Frans en het Nederlands, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, op 15 juni 2017.

De griffier,

De voorzitter,

F. Meersschaut

J. Spreutels